

Царицата!

Добромир - Бещица!

Слав - Куманите чакат при Истрия, а тукашните войски са с тях. Щом дойде вест, че царят е убит ще провъзгласят Борила за цар.

Добромир - Борил цар! Боже упаси!

Слав - По-скоро, Мирчо... Тичай у алагатор Георги... Ах, не, чакай! И той бил с тях... У протостратор Иван ще идеш. Той е още верен на царя. Има и силни коне. да бяга! Да стигне по-скоро до Солун... Да извести на царя да се пази от Манастир.

Добромир - Манастир!?

Слав - Най-верният от верните. Той е определен за убийството - Сама царицата го каза. Обещали са му болярско достойнство.

Добромир - Ще ида, тате...

Слав - Всеки загубен миг е изгубен... Ако не дай боже успеят, Радул да вземе верни войскари и да се връща в Търнов, докато Борил още не се е утвърдил. И никому ни дума, че ще идат главите ви. Моята съм прежалил, но вие сте млади.

Добромир - Сбогем, тате!

Слав - И поздравете Иваница от мен. *Да помни, че ти му бил най-верният!*
Добромир бързо излиза.

Сварите...

Цена

д Солун. Българският стан на северните хълмове.

От възвишението Калоян и войводите наблюдават града.

Калоян

- Ето, там е Касандрийската порта. Там ще се насочат